

Samlenotat til ECOFIN 28. januar 2014			
Enhed INTOKO, International Økonomi			
Sagsbehandler	1.	Implementering af det fælles banktilsyn (SSM) - Status	Side 2
Koordineret med		KOM(2012)511 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet.	
Sagsnr. 2014-190929	2.	Præsentation af det græske formandskabs arbejdsprogram - Udveksling af synspunkter	Side 4
Doknr. 190931		KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet, Erhvervs- og Vækstministeriet, Finansministeriet og Skatteministeriet.	
Versionsnr. 1			
Dato 17-01-2014	3.	Opfølgning på DER 19-20. december 2013 Implementering af vækst- og beskæftigelsespagten. KOM-dokument foreligger ikke - Udveksling af synspunkter Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 19
	4.	Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vedtagelse KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 21
	5.	Forslag til direktiv vedr. betalingskonti - Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 28. januar 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse. KOM(2013)266 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	Side 25
	6.	Makrofinansiel assistance til Tunesien - Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 28. januar 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse. KOM(2013)860 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 33

Dagsordenspunkt 1: Implementering af det fælles banktilsyn (SSM)

KOM(2013)511

Resumé

Forordningen om det fælles banktilsyn ("Single Supervisory Mechanism" – SSM) blev vedtaget endeligt i oktober 2013 og trådte i kraft i november 2013.

Den Europæiske Centralbank (ECB) er på den baggrund i gang med at opbygge de organisatoriske rammer for det fælles tilsyn, ligesom der pr. 1. januar 2014 er udpeget en fuldtidsformand for det fælles banktilsyn.

Som led i etableringen af det fælles banktilsyn gennemfører ECB frem til efteråret 2014 en grundig gennemgang af aktiver og risici i de største kreditinstitutter i eurolandene.

Det forventes, at der på det kommende ECOFIN vil være en orientering om status for arbejdet med implementeringen af det fælles banktilsyn.

Indhold

Forordningen om det fælles banktilsyn ("Single Supervisory Mechanism" – SSM) blev vedtaget endeligt i oktober 2013 og trådte i kraft i november 2013.

Den Europæiske Centralbank (ECB) er på den baggrund i gang med at opbygge de organisatoriske rammer for det fælles tilsyn, ligesom der pr. 1. januar 2014 er udpeget en fuldtidsformand for det fælles banktilsyn.

Gennemførelse af grundig gennemgang af aktiver og risici

Den Europæiske Centralbank, ECB, gennemfører som led i etableringen af den fælles tilsynsmekanisme (SSM) en såkaldt "comprehensive assessment" (CA), der består af en risikovurdering, balancegennemgang ("balance sheet assessment" - BSA) og en stresstest af eurolandenes omkring 130 største banker. Formålet med øvelsen er at øge transparensen om de deltagende bankers sundhedstilstand og adressere evt. eksisterende ("legacy") problemer inden overgangen til det fælles banktilsyn.

Balancegennemgangen forventes gennemført i løbet af første halvår af 2014, mens det samlede resultat af balancegennemgangen og stresstesten skal foreligge omkring oktober 2014. ECB har udmeldt generelle metodiske overvejelser om øvelsen i oktober 2013, men den endelige metodiske tilgang ventes først afklaret i løbet af januar/februar 2014. Det forventes, at ECB vil gøre brug af eksterne konsulenter som led i øvelsen.

Ingen ikke-eurolande har endnu meldt sig ind i det fælles tilsyn, og ECB-øvelsen omfatter derfor alene banker i eurolandene. Den Europæiske Bankmyndighed (EBA) har imidlertid anbefalet tilsynsmyndighederne i alle 28 EU-lande at gennemføre en vurdering af aktivernes kvalitet ("asset quality review", AQR), og ikke-eurolandenes tilsynsmyndigheder (i Danmarks tilfælde Finanstilsynet) vil således parallelt med ECB-øvelsen hver især gennemføre en sådan aktivgennemgang, ligesom bankerne i både euro- og ikke-eurolande vil deltage i den fælles stresstest, som vil blive koordineret af EBA. De nærmere metodiske tilgange drøftes fortsat i EBA.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen om implementering af det fælles banktilsyn har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen om implementering af det fælles banktilsyn har ikke direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen om implementering af det fælles banktilsyn har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om implementering af det fælles banktilsyn har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side vil man tage statusorienteringen til efterretning.

Andre landes holdning

De øvrige lande forventes at tage statusorienteringen til efterretning.

Dagsordenspunkt 2: Præsentation af det græske formandskabs arbejdsprogram

[KOM-nr. foreligger ikke]

Resumé

Grækenland varetager EU-formandskabet i 1. halvår af 2014. Det græske formandskab vil præsentere sit arbejdsprogram på ECOFIN d. 28. januar.

Baggrund

Grækenland har EU-formandskabet i 1. halvår af 2014. Det græske formandskab ventes på ECOFIN d. 28. januar 2014, som det er normal praksis, at præsentere sit arbejdsprogram. Præsentationen ventes efterfulgt af en drøftelse af formandskabets arbejdsprogram og prioriteter.

De overordnede prioriteter for det græske formandskab vil være i) vækst, beskæftigelse og samhørighed ii) yderligere integration i EU og eurozonen iii) migration, grænser og mobilitet og iv) maritim politik. Den maritime politik vil gå på tværs af de andre tre prioriteter.

På ECOFIN's område forventes bankunionen at være det dominerende emne. Efter at Rådet i december 2013 opnåede politisk enighed om den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter (SRM), skal forordningsforslaget om mekanismen forhandles med Europa-Parlamentet, mens ordningen for den fælles afviklingsfond skal forhandles i en mellemstatslig traktat.

Der henvises i øvrigt til bilag 1 for en oversigt over verserende sager i ECOFIN.

Indhold

Økonomisk-politisk samarbejde

Det græske formandskab vil prioritere arbejdet med videreudvikling af ØMU'en, herunder styrket ex-ante koordinering af økonomiske reformer samt "Partnerskaber for vækst, job og konkurrenceevne", der skal styrke gennemførelsen af reformer. Formandskabet vil også fremme den sociale dimension af ØMU'en.

Formandskabet ventes endvidere at prioritere det løbende arbejde inden for Stabilitets- og Vækstpagten, herunder vurdering af tiltagene i de lande, der har henstillinger inden for rammerne af EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud (EDP-proceduren), den årlige vækstundersøgelse og det europæiske semester i 2014.

Formandskabet ventes endvidere at prioritere arbejdet med at udvikle den langsigtede finansiering af økonomien.

Bankunionen og regulering af den finansielle sektor

Bankunionen forventes at blive den vigtigste prioritet for det græske formandskab. Den fælles afviklingsmekanisme for kreditinstitutter (SRM) skal forhandles med Europa-Parlamentet i foråret inden valget til Parlamentet, mens det fælles tilsyn (SSM) skal implementeres med henblik på igangsættelse i efteråret.

Formålet med SRM er at understøtte finansiell stabilitet i EU ved at bryde den negative spiral mellem svage offentlige finanser og svage banker i de enkelte medlemslande, hvilket har gjort sig gældende særligt i nogle eurolande.

Formandskabet ventes bl.a. at prioritere arbejdet med at opnå enighed i Rådet om sagerne vedr. revision af direktivet om hvidvaskning af penge (AMLD/AMLR), forsik-

ringsmæglerdirektivet (IMD), forslaget til revision af betalingstjenestedirektivet (PSD II) samt forslaget vedr. regulering af langsigtede investeringsfonde (ELTIF).

Skatte- og afgiftssager

På skatteområdet vil det græske formandskab arbejde på at fremme automatisk informationsudveksling om skatteoplysninger i EU som led i indsatsen mod skatteunddragelse. Formandskabet vil således søge at få en aftale i Rådet vedrørende det reviderede rentebeskatningsdirektiv inden udgangen af marts, jf. konklusionerne på Det Europæiske Råd (DER) d. 20. december 2013. Formandskabet vil endvidere søge at opnå politisk enighed i Rådet om Kommissionens forslag om ændring af direktivet om administrativt samarbejde. Dette forslag skal sikre en EU-ramme om den styrkede automatiske informationsudveksling på europæisk og globalt plan, som det blev besluttet at udvikle på ECOFIN d. 14. maj 2013 og DER d. 22. maj 2013.

Formandskabet vil derudover fortsætte arbejdet med direktivet om et fælles konsolideret skattegrundlag for selskaber (CCCTB) samt Kommissionens forslag om en revidering af direktivet om fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber.

Formandskabet ventes også at prioritere forslaget om et forstærket samarbejde vedrørende en afgift på finansielle transaktioner.

Andre sager

ECOFIN vil under græsk formandskab skulle forberede og følge op på møder i DER, forberede fælles EU-input og holdninger til G20-møder for finansministre og centralbankchefer og evt. drøfte ændring af IMF's kvoteformel.

Rådet skal endvidere i løbet af februar fastlægge retningslinjerne for EU's 2015-budget. Parallelt hermed kører dechargeproceduren, vedrørende implementeringen af EU budgettet 2012.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelse

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Formandskabets arbejdsprogram for ECOFIN har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

Statsfinansielle konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår 2014 vil imidlertid kunne have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Formandskabets arbejdsprogram har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. De konkrete sager på ECOFIN's dagsorden i 1. halvår 2014 vil imidlertid kunne have samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen ventes at kunne støtte det græske formandskabs arbejdsprogram og prioriteter. Holdninger til de konkrete sager fastlægges efter de normale procedurer, efterhånden som sagerne måtte blive aktuelle.

Andre landes holdninger

EU-landene ventes at kunne støtte det græske formandskabs arbejdsprogram for ECOFIN i 1. halvår af 2014.

Bilag 1: Oversigt over igangværende ECOFIN-sager

Økonomisk-politiske sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Styrkelse af det økonomiske samarbejde i EU	Siden starten af krisen har EU gennemført betydelige reformer af det økonomiske samarbejde i EU gennem styrkelsen af Stabilitets- og Vækstpagten og indførelsen af en ny procedure for forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer. Endvidere har eurolandene styrket deres økonomiske samarbejde. Arbejdet med yderligere udvikling af ØMU'en vil fortsætte i 2014 med fokus på udvalgte konkrete tiltag (udover arbejdet med det styrkede banksamarbejde). Der lægges op til fortsatte drøftelser af reformkontrakter og tilhørende solidaritetsmekanismer mhp. generel enighed på DER i oktober 2014. Desuden drøftes rammerne for forhåndsskoordinering af væsentlige reformer fortsat. Det er muligt, Kommissionen vil fremlægge input til drøftelserne i det kommende år (meddelelser, lovgivningsforslag el. lign.) udover de tidligere meddelelser fra Kommissionen.
Det Europæiske Semester	Formålet med det Europæiske Semester er at styrke "ex ante koordination" af den økonomiske politik, dvs. drøftelser af EU-landenes økonomiske politik forud for vedtagelsen af national politik. Det Europæiske Semester er gennemført i 2011-2013. Det Europæiske Semester 2014 indledtes i november 2013 med Kommissionens årlige vækstundersøgelse 2014. Vækstundersøgelsen danner grundlag for horisontale drøftelser af de økonomiske udfordringer i EU i første fase af semestret frem til det årlige økonomiske topmøde på DER i foråret 2014, hvis formål det er at udstikke politiske anbefalinger til EU-landene som helhed mht. makroøkonomisk politik, herunder finanspolitik, strukturpolitik mv. EU-landene afleverer herefter i april deres stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, som tager højde for retningslinjerne fra DER. Kommissionen offentliggjorde ligeledes i november 2013 som led i makroubalanceproceduren den såkaldte scoreboardrapport ('Alert Mechanism Report'), som skal vurdere udviklingen i en række makroøkonomiske og finansielle indikatorer i landene og identificere lande, som har ubalancer eller er i fare for at opbygge ubalancer. Kommissionen gennemfører i foråret 2014, under hensyntagen til Rådets vurdering af scoreboardrapporten, en dybdegående analyse af lande, som ifølge Kommissionens vurdering har eller er i fare for at blive påvirket af ubalancer. De dybdegående analyser vil kunne give anledning til forslag til Rådet om anbefalinger eller henstillinger om at korrigere ubalancerne (makroubalanceprocedurens korrigerende del), afhængig af de identificerede ubalancers karakter. Kommissionen fremlægger i anden fase af semestret i april-juni 2014 udkast til rådsudtalelser om landenes stabilitets- og konvergensprogrammer og eventuelle udkast til henstillinger mht. makroøkonomiske ubalancer og strukturpolitik på baggrund af bl.a. de nationale reformprogrammer i det omfang, det er relevant. På den baggrund vedtager ECOFIN i juni rådsudtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammerne og vedtager landespecifikke anbefalinger under Traktatens artikel 121 (og artikel 136 for eurolandene). Senere i juni endosserer DER de lande-

	specifikke anbefalinger. Det græske formandskab ventes at prioritere gennemførelsen af det Europæiske Semester for 2014.
Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten	ECOFIN foretager løbende vurderinger af landenes efterlevelse af Stabilitets- og Vækstpagten, herunder landenes henstillinger. ECOFIN ventes i begyndelsen af 2014 at vedtage en rådsbeslutning om eksistensen af et uforholdsmæssigt stort underskud i Kroatien, samt en henstilling til Kroatien om at gennemføre strukturelle budgetforbedringer og bringe underskuddet under Stabilitets- og Vækstpagtens grænse for det offentlige underskud på 3 pct. af BNP inden for en given frist. På basis af budgetdata for 2013, samt EU-Kommissionens forårsprognose for den budgetmæssige udvikling i prognoseperioden 2014-15, som offentliggøres i maj, ventes Kommissionen i maj/juni 2014 at vurdere den foreløbige implementering af eksisterende henstillinger og pålæg, herunder fremsætte eventuelle forslag om ophævelse af henstillinger med frist i 2013 for de medlemslande, som har bragt det offentlige underskud holdbart under 3 pct. af BNP.
Ny forordning om EU's betalingsbalancefacilitet	Kommissionen har i juni 2012 fremsat forslag til ny forordning vedr. EU's betalingsbalancefacilitet for mellemfristet finansiel assistance til ikke-eurolande. Forslaget har bl.a. til hensigt opdatere og ajourføre forordningen i lyset af, at EU- og eurolandene i lyset af krisen har etableret forskellige finansieringsmekanismer, herunder den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM) for eurolandene, samt EU27's finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM). Kommissionen har efter fremsættelsen af sit forslag i juni 2012 foreslået, at betalingsbalancefaciliteten også skal kunne yde lån til ikke-eurolande til brug for rekapitalisering af nødlidende finansielle institutioner i det pågældende land. Formandskabets kompromisforslag fastholder generelt Kommissionens forslag. Kompromisforslaget præciserer, at lån til et ikke-euroland til rekapitaliseringsformål er en mulighed under faciliteten, såfremt problemerne i den finansielle sektor giver anledning til betalingsbalanceproblemer. Lån til et ikke-euroland til rekapitaliseringsformål vil ikke have en selvstændig status under faciliteten. Rådet behandlede sagen under det litauiske formandskab, idet der dog ikke kunne opnås enighed. Forhandlingerne vil muligvis blive videreført under græsk formandskab.
EU's budget	Rådet skal i løbet af februar fastlægge retningslinjerne for EU's 2015-budget. Kommissionen ventes herefter at fremlægge sit foreløbige forslag til EU's budget for 2015 efter valget til Europa-Parlamentet d. 25. maj. Normalt fremlægger Kommissionen budgetforslaget i april. Hvis der ikke kan opnås enighed på ambassadør-niveau om Rådets holdning til budgettet, vil der blive indkaldt til Budget-ECOFIN møde i juli. Der stiles mod en aftale med EP om EU's

	budget for 2015 på Budget-ECOFIN i november.
Decharge	Revisionsrettens årsrapport om implementeringen af EU budgettet i 2012, blev præsenteret på ECOFIN den 10. december 2013. Rapporten danner grundlag for dechargeproceduren, hvor Europa-Parlamentet, efter henstilling fra Rådet, meddeler Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen. Detaljerede drøftelser om årsrapporten pågår i januar og februar og Rådets henstilling til Europa-Parlamentet forventes behandlet på ECOFIN den 18. februar, hvor formandskabet vil søge at opnå enighed herom.
Udvidelse af euroområdet	Euroområdet udvidedes 1. januar 2014 til 18 medlemslande, med Letlands indførelse af den fælles valuta. ECOFIN ventes den 20. juni at tage stilling til konvergensrapporter fra Kommissionen og ECB vedr. udviklingen i konvergenssituationen i landene uden for euroen.

Finansielle sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Forslag knyttet til et styrket banksamarbejde ("bankunion")	En vigtig del af arbejdet med krisehåndtering vedrører etableringen af et styrket banksamarbejde ("banking union") i EU. Formålet er at understøtte finansiell stabilitet i eurozonen og i EU som helhed ved at bryde den negative spiral mellem svage offentlige finanser og svage banker i de enkelte medlemslande, som særligt har gjort sig gældende i visse eurolande. Forordningen om etablering af et fælles banktilsyn (SSM) blev endeligt vedtaget i november 2013 og skal nu implementeres frem til den planlagte ikrafttræden i efteråret 2014. Rådet nåede 18. december 2013 til enighed om forslag vedr. etablering af en fælles afviklingsmekanisme (SRM) inkl. en sektorfinansieret afviklingsfond for nødlidende banker for de lande, der deltager i det fælles banktilsyn. Mekanismen skal operere efter samme regler for krisehåndtering som vil gælde ikke-deltagende lande, jf. nedenfor, herunder med hovedvægten på, at omkostninger bæres af bankernes ejere og kreditorer ("bail-in") og sektoren selv, frem for skatteyderne. Forslaget skal nu forhandles med Europa-Parlamentet, ligesom der inden marts 2014 skal vedtages en mellemstatslig aftale om en gradvis overgang fra nationale afviklingsfonde til én fælles fond i løbet af en tiårig overgangsperiode. I forlængelse af drøftelsen på ECOFIN i december af spørgsmålet om en fælles offentlig backstop for de deltagende lande, som i sidste ende kan yde midlertidige lån til den fælles fond om nødvendigt, vil sådanne ordninger fremadrettet skulle operationaliseres mere konkret, særligt for så vidt angår den ti-årige overgangsperiode, herunder med henblik på at sikre ligestilling mellem eurolande og evt. deltagende ikke-eurolande.
Revision af direktiv om indskydergarantiordninger (Deposit Guarantee Schemes –	Forslaget skal gennemføre tilpasninger og harmoniseringer ift. det eksisterende direktiv, herunder vedr. dækning, finansiering og risikobaserede bidrag til indskydergarantiordninger, udbetalingsfrister og sammentænkning med andre krisehåndterings-

DGS)	løsninger, særligt direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter (BRRD, jf. herunder). Rådet nåede en aftale med Europa-Parlamentet i december 2013, og der udestår nu den formelle godkendelse i Rådet og Europa-Parlamentet. Dette vil muligvis finde sted under græsk formandskab.
Direktiv om rammer for genopretning og afvikling af kreditinstitutter mv. (Bank Recovery and Resolution Directive – BRRD)	Forslaget skal sikre fælles rammer i EU for tidlig indgriben, forebyggelse, afvikling og grænseoverskridende tilsynssamarbejde vedr. nødlidende og potentielt nødlidende kreditinstitutter og investeringsselskaber. Forslaget indeholder bl.a. mulighed for nedskrivning af aktier, garant- og andelsbeviser og ansvarlig kapital samt nedskrivning af tilgodehavender for bankernes kreditorer og/eller konvertering heraf til egentlig kernekapital (såkaldt "bail-in"). Dette skal finansiere en ordnet afvikling og dermed mindske risikoen for, at de offentlige finanser påføres omkostninger ved kriser i den finansielle sektor. Rådet nåede en aftale med Europa-Parlamentet i december 2013, og der udestår nu den formelle godkendelse i Rådet og Europa-Parlamentet. Dette vil muligvis finde sted under græsk formandskab.
Omnibus II	Omnibus II udpeger de områder i Solvens II (vedr. kapital- og risikostyring i forsikringssektoren) og Prospektdirektivet (vedr. oplysningskrav ved værdipapirudstedelser), hvor de europæiske tilsynsmyndigheder for forsikring/pension (EIOPA) og værdipapirer/markeder (ESMA) skal udarbejde udkast til såkaldt bindende tekniske standarder. Omnibus II tilpasser desuden de to direktiver til den nye procedure for mægling mellem forskellige landes nationale tilsyn, hvor EIOPA og ESMA får en mæglende funktion og i sidste instans beslutningskompetence, såfremt der er uenighed mellem de nationale tilsyn. Derudover foretager Omnibus II konsekvensrettelser i de to direktiver, fx ift. udveksling af information mellem nationale tilsyn og de nye EU-tilsynsmyndigheder. Rådet nåede en aftale med Europa-Parlamentet i november 2013, og der udestår nu den formelle godkendelse i Rådet og Europa-Parlamentet. Dette vil muligvis finde sted under græsk formandskab.
Revision af direktiv om investorgarantiordninger (Investor Compensation Schemes – ICS)	Forslaget er fremsat i juli 2010. Forslaget skal øge effektiviteten og sikre ensartede konkurrencevilkår i EU mht. investorgarantiordninger (i Danmark hører investorgarantiordningen sammen med indskydergarantiordningen under Garantifonden for Indskydere og Investorer). Forslaget reviderer det gældende direktiv fsva. bl.a. dækningsniveau, finansiering og formue, udbetalingsfrister, information til investorerne mv. Investorgarantidirektivet beskytter investorer ifm. værdipapirinvesteringer mod risikoen for svig, administrative forsømmelser eller driftsfejl, som gør et investeringsselskab, fx et fondsmæglerselskab eller et pengeinstitut (værdipapirhandlere), som på vegne af kunder foretager handel med værdipapirer, ude af stand til at tilbagelevere kunders værdipapirer. Rådet nåede enighed ultimo 2011. Det græske formandskab vil muligvis søge at nå enighed i dialogforhandlingerne med Europa-Parlamentet om sagen.

Revision af markedsmisbrugsdirektivet (Market Abuse Regulation/Directive – MAR/MAD)	Forslaget er fremsat i oktober 2011. Formålet med MAR/MAD er at styrke regelsættet for at forhindre markedsmisbrug på de finansielle markeder, fx markedsmisbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation, som kan skade tilliden til de finansielle markeder. MAR skal samtidig sikre konsistens med det nugældende direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) vedr. værdipapirhandel generelt og opdatere det gældende MAD i lyset af markedsudviklingen. MAR indeholder også bestemmelser vedr. regulering af såkaldte benchmarks (fx LIBOR og EURIBOR) for at imødegå manipulation af sådanne benchmarks. MAR er forhandlet i regi af ECOFIN. MAD, som handler om strafferetlige sanktioner i markedsmisbrugssager, forhandles i Rådet for retlige og indre anliggender (RIA). MAD er omfattet af Danmarks retsforbehold, hvorfor MAD ikke vil være gældende for og ikke vil skulle implementeres i Danmark. Rådet nåede en aftale med Europa-Parlamentet i juni 2013, og der udestår nu den formelle godkendelse i Rådet og Europa-Parlamentet, samt yderligere teknisk arbejde på sagen. Dette arbejde vil muligvis finde sted under græsk formandskab.
Revision af direktiv om markeder for finansielle instrumenter (Markets in Financial Instruments Directive/Regulation – MiFIR/MiFID)	Forslaget er fremsat i oktober 2011. Formålet med forslaget er at opdatere det gældende direktiv bl.a. i lyset af erfaringerne fra den finansielle krise. Forslaget indeholder en række forskellige tekniske elementer, herunder introduktion af en ny børstype, den organiserede handelsfacilitet, OTF ("Organised Trading Facility"), krav om før- og efterhandelsgennemsigthed for andre finansielle instrumenter end aktier, børspligt for standardiserede OTC-derivater ("Over The Counter"-derivater), regulering af højfrekvent computerbaseret automatisk handel, nye bestemmelser om god ledelse, regulering af adgangen til det europæiske værdipapirmarked for værdipapirhandlere fra tredjelande, regulering af handel med råvarederivater, bedre investorbeskyttelse og uafhængig rådgivning, ligesom den fælleseuropæiske værdipapirtilsynsmyndighed ESMA tildeles en større rolle i tilsynet med værdipapirhandel i EU. Rådet nåede en aftale med Europa-Parlamentet medio januar 2014. Der udestår nu den formelle godkendelse i Rådet og Europa-Parlamentet, samt yderligere teknisk arbejde på sagen. Dette arbejde vil muligvis finde sted under græsk formandskab.
Forslag om sammensatte investeringsprodukter (Packaged Retail Investment Products – PRIIPs)	Forslaget er fremsat i juli 2012. Forslaget vedrører regulering af sammensatte detailinvesteringsprodukter (fx investeringsforeninger, unit-link livsforsikringer, værdipapirer med pant i bagvedliggende aktiver mv.). Forslaget skal sikre, at forbrugerne får den rette information og behandling samt skabe lige konkurrencevilkår for alle sammensatte detailinvesteringsprodukter. Der er opnået enighed i Rådet i juni 2013. Videre forhandlinger med Europa-Parlamentet vil muligvis pågå under det græske formandskab.
Revision af direktiv om investeringsforeninger (Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities – UCITS V)	Forslaget er fremsat i juli 2012. Forslaget skal øge investorbeskyttelsen i investeringsinstitutter (fx investeringsforeninger) omfattet af UCITS-direktivet, herunder styrke tilliden til, at disse investeringsinstitutter tilbyder en høj investorbeskyttelse. Forslaget fokuserer på tre hovedområder: For det første udvidelse, præcisering og justering af regler om depositarer, som opbevarer investeringsinstituttets finansielle aktiver. For det andet introduktion af regler om aflønning af ledelsen og andre medarbejde-

	re, der kan tage risiko, og medarbejdere med kontrolfunktioner i administrationsselskaber for investeringsinstitutter. For det tredje harmonisering af administrative sanktioner for overtrædelse af reglerne i UCITS-direktivet og de regler, der udstedes i medfør heraf. Rådet nåede enighed i december 2013. Forhandlingerne med Europa-Parlamentet ventes at pågå under det græske formandskab mhp. en endelig aftale.
Forsikringsmæglerdirektivet (Insurance Mediation Directive – IMD)	Forslaget er fremsat i juli 2012. Forslaget har til formål at øge harmoniseringen på området i EU og højne forbrugerbeskyttelsen. Kommissionen anfører som begrundelse for forslaget, at det er nødvendigt med klare og fælles regler for forsikringsmæglere, hvis der skal garanteres fri udveksling på tværs af grænserne af forsikringsydelse, og forsikringstagerne skal sikres en beskyttelse på et højt niveau. Rådet har endnu ikke nået enighed i sagen. Videre forhandlinger i Rådet ventes at pågå under det græske formandskab.
Værdipapircentraler (Central Securities Depositories – CSD)	Forslaget er fremsat i marts 2012. Forslaget skal medvirke til at øge sikkerheden ifm. afviklingen af værdipapirhandel (dvs. betaling for og levering af de handlede værdipapirer via en værdipapirscentral). Derudover indebærer forslaget en fælles europæisk regulering af værdipapircentraler, herunder regler om hvilke kerneaktiviteter en værdipapircentral kan udøve, hvilke aktiviteter en værdipapircentral kan udøve som accessorisk virksomhed som et supplement til kerneaktiviteterne samt fælles regler om godkendelse af og tilsyn med værdipapircentraler. Rådet nåede enighed i september 2013. Det græske formandskab vil muligvis fortsætte dialogforhandlingerne med Europa-Parlamentet.
Revision af direktivet om hvidvaskning af penge (Anti Money Laundering Directive/Regulation – AMLD/AMLR)	Forslaget er fremsat i februar 2013. Forslaget har til formål at skærpe de gældende EU-regler om pengeoverførsler og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Forslaget til direktiv (fjerde hvidvaskdirektiv) skal fremme en mere målrettet risikobaseret tilgang til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Fjerde hvidvaskdirektiv vil ligesom det tredje direktiv fra 2004 være et minimumsdirektiv, hvor medlemslandene har mulighed for at fastsætte strengere krav. Den væsentligste ændring i forslaget til forordning er, at pengeoverførsler nu også skal indeholde oplysninger om betalingsmodtager, hvor det overførte beløb fra uden for EU overstiger 1.000 euro (ca. 7.500 kroner). Sagen er behandlet i Rådet under det litauiske formandskab. Rådet har endnu ikke nået enighed. Videre forhandlinger i Rådet ventes at pågå under det græske formandskab.
Forslag vedr. adgang til basale bankkonti mv. (Payment Account Directive – PAD)	Forslaget er fremsat i maj 2013. Forslaget har til formål at sikre alle forbrugere i EU ret til en basal betalingskonto, samt at lette de enkelte forbrugeres adgang til information om gebyrer og sammenligneligheden heraf. Desuden skal forslaget lette adgangen til at skifte bank ved at indføre regler for, hvor lang tid et bankskifte maksimalt må tage, samt at et skifte af bank er forbundet med begrænsede omkostninger for forbrugeren. Rådet nåede til enighed i december 2013. Det græske formandskab ventes at søge at nå til enighed med Europa-Parlamentet i dialogforhandlingerne.

Forslag til revision af betalingstjenestedirektivet (Payment Services Directive – PSD II)	Forslaget er fremsat i juli 2013. Betalingstjenestedirektivet regulerer betalingstjenester (fx tjenester vedr. kort-, internet- og mobilbetalinger) mhp. at skabe et mere effektivt og konkurrencedygtigt betalingsmarked for forbrugere både hvad angår indlandske og udenlandske betalinger. Forslaget har til formål at fremme den videre udvikling af et EU-marked for elektroniske betalinger. Forslaget skal opdatere og udbygge de nuværende rammer for betalingstjenester, fastsætte regler, der forbedrer gennemsigtighed, innovation og sikkerhed for detailbetalinger og forbedre overensstemmelsen mellem de nationale bestemmelser på området. Forslaget vedrører desuden bestemmelser, så det bringes i overensstemmelse med Single Euro Payments Area (SEPA) mv. Rådet har endnu ikke indledt sin behandling af forslaget. Det græske formandskab ventes at indlede forhandlingerne i Rådet.
Regulering af pengemarkedsfonde (Money Market Funds – MMF)	Forslaget er fremsat i september 2013. Forslaget er fremsat i forlængelse af Kommissionens arbejde med at vurdere det såkaldte skyggebanksystem (den såkaldte "shadow banking", dvs. den kreditformidling, der omfatter enheder og aktiviteter udenfor det almindelige banksystem). Forslaget vedrører i forlængelse heraf specifikt regulering af de såkaldte pengemarkedsfonde for at adressere de systemiske finansielle risici, som er forbundet med pengemarkedsfondenes virksomhed. Pengemarkedsfonde tager mod investeringer af indskudslignende karakter mhp. investering i ofte meget sikre, likvide og korte gældsinstrumenter, men indskud er modsat indestående i almindelige banker normalt imidlertid ikke omfattet af nogen form for garanti. Regelsættet supplerer direktivet vedrørende investeringsinstitutter (UCITS V) og direktivet om forvaltere af alternative investeringsfonde (AIFMD). Rådet har endnu ikke indledt sin behandling af forslaget. Det græske formandskab vil muligvis indlede forhandlingerne i Rådet.
Opfølgning på Liikanen-rapporten – forslag til strukturereform af banksektoren i EU	Forslaget ventes fremsat ultimo januar 2014. Forslaget til strukturereform af banksektoren i EU sker i opfølgning på Liikanen-ekspertgruppens rapport fra november 2012, som kom med anbefalinger om strukturelle reformer af den europæiske banksektor, fx om udskillelse af investerings/handelsaktiviteter (fx investeringsbankaktiviteter) fra bankernes øvrige aktiviteter, herunder særligt indskudsforretningen. Når et forslag måtte blive fremsat, vil det græske formandskab muligvis indlede behandlingen i Rådet.
Forslag vedr. langsigtede investeringer (European Long Term Investment Funds – ELTIF)	Forslaget er fremsat i juni 2013. Formål med forslaget er at fremme muligheden for fælles investeringer i langsigtede materielle og immaterielle anlægsaktiver ved at give mulighed for etablering af langsigtede investeringsfonde med investorer på tværs af landegrænser inden for EU. Målgruppen i den henseende er særligt mindre forsikringsselskaber og pensionsfonde, der ikke kan rejse tilstrækkelig kapital som enkeltinvestorer, samt detailinvestorer. Det foreslås, at forvaltere af langsigtede investeringsfonde skal have muligheden for at opnå et "europæisk markedsføringspas", hvormed de kan markedsføre deres fonde på tværs af EU-landene. Rådet har endnu ikke indledt sin behandling af forslaget. Dette

	ventes at ske under græsk formandskab,
Forslag vedr. regulering af benchmarks	Forslaget er fremsat i september 2013. Benchmarks (fx LIBOR og EURIBOR) bruges som reference for finansielle instrumenter handlet på regulerede markeder, fx til værdiansættelse. Formålet med forslaget er at regulere og skabe øget tilsyn med benchmarks, for at sikre en øget pålidelighed heraf. Forhandlingerne i Rådet vil muligvis blive indledt under græsk formandskab.

Skatte- og afgiftssager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
Revision af direktivet om administrativt samarbejde (automatisk informationsudveksling)	Kommissionen fremsatte d. 12. juni 2013 forslag til ændring af direktivet om administrativt samarbejde. Forslaget skal sikre en EU-ramme om den styrkede automatiske informationsudveksling på europæisk og globalt plan, som det blev besluttet at udvikle på ECOFIN 14. maj og DER d. 22. maj. Forslaget udvider anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger om andre EU-borgeres konti og depoter hos banker og andre finansielle institutter. Efter det eksisterende direktiv om administrativt samarbejde skal EU-landene bistå hinanden med udveksling af oplysninger til brug i skattesager. Udvekslingen skal i dag som hovedregel ske efter anmodning, så et EU-lands myndigheder kan anmode et andet EU-lands myndigheder om oplysninger til brug i en konkret skattesag. Kommissionens nye forslag går ud på at indsætte regler i direktivet om administrativt samarbejde om, at EU-landene skal foretage <i>automatisk</i> informationsudveksling af oplysninger om betaling af udbytte og andre finansielle indtægter fra pengeinstitutter mfl. i et EU-land til en person i et andet EU-land. Alle EU-lande skal således pålægge deres finansielle institutioner ved begyndelsen af hvert år at indberette til deres skattemyndigheder, hvad de betalte af udbytte mv. til personer i andre EU-lande i det foregående år, og disse oplysninger skal sendes videre til skattemyndighederne i de lande, hvor indtægtsmodtagerne er bosat. Forhandlinger om direktivet har været udsat i en periode for at sikre overensstemmelse med den globale udvikling på området. EU deltager således i OECD-arbejdet med udvikling af en fælles global standard for automatisk udveksling af oplysninger. Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2014.
Revision af rentebeskatningsdirektivet	Efter rentebeskatningsdirektivet skal medlemsstaterne sikre beskatningen af indkomst fra opsparing ved <i>automatisk</i> udveksling af oplysninger om rentebetaling fra et EU-land til en fysisk person i et andet EU-land. Luxembourg og Østrig har dog en overgangsordning, så de kan sikre beskatningen ved at opkræve kildeskat af rentebetalingen. Overgangsordningen udløber, så de to lande skal gå over til direktivets hovedregel om automatisk informationsudveksling, når Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino accepterer at udveksle oplysninger efter <i>anmodning</i>. EU's rentebeskatningsaftaler med Schweiz, Liechtenstein, An-

	dorra, Monaco og San Marino indebærer, at disse lande sikrer beskatningen af indkomst fra EU-borgeres opsparing i disse lande via opkrævning af kildeskat. Kommissionen forslag til direktiv om revision af rentebeskatningsdirektivet fra 2008 indebærer en række tekniske ændringer for at sikre direktivets effektivitet. Der er enig om de tekniske ændringer, men Luxembourg og Østrig kæder vedtagelsen sammen med forhandlingerne med Schweiz m.fl. om tilsvarende ændringer af EU's rentebeskatningsaftaler med disse lande. Rådet gav den 14. maj 2013 Kommissionen mandat til forhandling med de pågældende lande om en revision på grundlag af det nye EU direktiv både vedr. tekniske ændringer og vedr. informationsudveksling. DER 22. maj 2013 pålagde ECOFIN at vedtage revisionen af rentebeskatningsdirektivet inden udgangen af 2013. Luxembourg og Østrig blokerer imidlertid for vedtagelse, da de to lande er af den opfattelse, at DER's anmodning forudsætter, at der er opnået enighed med de pågældende tredjelande. Med henblik på opnåelse af politisk enighed ventes sagen drøftet i ECOFIN igen i 1. halvår af 2014.
Antisvigaftaler med europæiske tredjelande	EU og EU's medlemsstater har indgået en antisvigaftale med Schweiz, som har til formål at bekæmpe svig til skade for landenes finansielle interesser. Aftalen går bl.a. ud på udveksling af oplysninger til bekæmpelse af svig vedr. bl.a. moms og told, men ikke vedr. direkte skat. Kommissionen og Liechtenstein har forhandlet om en antisvigaftale, som også skal omfatte svig vedr. direkte skat. Forhandlingerne var tidligere meget vanskelige – især på grund af uenighed om Liechtensteins bankhemmelighed og landets særligt snævre definition af skattesvig, som ikke omfatter manglende selvangivelse af indtægter. Liechtenstein har afgivet erklæring over for OECD om, at landet vil give andre lande oplysninger vedr. direkte beskatning, herunder også bankoplysninger. Liechtenstein har indgået aftale herom med en række EU-lande, herunder Danmark, og med USA. Liechtenstein er nu villig til at indgå en antisvigaftale med EU og EU's medlemslande, som også omfatter bankoplysninger. Aftalen er imidlertid ikke indgået endnu, da Luxembourg og Østrig kæder sagen sammen med andre forslag, herunder især rentebeskatningsdirektivet. Når der er indgået en aftale med Liechtenstein, ventes forhandlinger om ændring af antisvigaftalen med Schweiz, så den også omfatter direkte skat, samt forhandling om nye tilsvarende aftaler med Andorra, Monaco og San Marino. Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.
Styrkelse af bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse	Kommissionen fremlagde 6. december 2012 en handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse. Handlingsplanen indeholder et katalog med foranstaltninger, som kan hjælpe medlemslandene med at beskytte deres skattegrundlag og inddrive skattekrav. Handlingsplanens centrale nye initiativer er Kommissionens to henstillinger, der vedrører hhv. tilskyndelse til anvendelse af minimumsstandarder i skatteforvaltningen i tredjelande og for-

	hindring af aggressiv skatteplanlægning. Handlingsplanen opfordrer derudover til hurtigere fremskridt for allerede fremsatte forslag, herunder de foreslåede ændringer af rentebeskatningsdirektivet og ændringer af de tilhørende aftaler med tredjelande, og fremlægger ideer til kommende initiativer vedr. skattesvig og –unddragelse. Initiativer i relation til handlingsplanen vil muligvis blive behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.
Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning Mellemstatslig aftale af 1. december 1997.	Arbejdet med adfærdskodeksen, der skal bidrage til at forhindre skadelig skattekonkurrence inden for selskabsbeskatningen, varetages af EU's adfærdskodeksgruppe, der løbende påser, at medlemsstaterne ophæver eller ændrer deres ordninger, som er i strid med kodeksen (rollback), og at medlemsstaterne ikke indfører nye ordninger i strid med kodeksen (standstill). Gruppen har siden 1. halvår 2009 haft et arbejdsprogram, som udover rollback og standstill også indeholder anti-misbrug, gennemsigtighed og informationsudveksling i sager om interne transaktioner mellem koncernforbundne selskaber (transfer pricing), administrativ praksis og forholdet til tredjelande. ECOFIN skal behandle adfærdskodeksgruppens rapport om gruppens arbejde under der græske formandskab, dvs. vedr. 1. halvår 2014.
Selskabsbeskatning	Kommissionen fremsatte den 16. marts 2011 forslag om den fælles konsoliderede selskabsskattebase (Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB)). Forslaget omfatter selskaber, som har aktivitet i flere EU-lande. I dag kan et selskab med aktivitet i flere EU-lande blive beskattet i alle disse lande efter deres forskellige skatteregler og under hensyn til de bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster. Forslaget medfører, at selskabet kan vælge at opgøre en samlet skattepligtig indkomst efter ét sæt fælles EU-regler. Indkomsten fordeles mellem de berørte lande efter en fordelingsnøgle. Hvert land beskatter den del af selskabets indkomst, som henføres til det pågældende land. Det er kun metoden til beregning af skattepligtig indkomst, der er fælles. Hvert EU-land bestemmer selv sin skattesats. Formålet med forslaget er at reducere de administrative byrder for selskaber med grænseoverskridende aktivitet, gøre det lettere at gennemføre grænseoverskridende omstruktureringer og hindre dobbeltbeskatning inden for EU. En arbejdsgruppe har foretaget en teknisk gennemgang af forslaget, som dækker størstedelen af skatteretten. Sagen vil muligvis blive behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2014.
Revision af rente/royaltydirektivet	Kommissionen fremsatte 11. november 2011 et forslag til ændring af direktivet fra 2003. Forslaget omhandler regler for, at et EU-land ikke må beskatte renter og royalties, der betales af et selskab i dette land til et associeret selskab i et andet EU-land. Kommissionen foreslår, at et EU-lands pligt til at undlade kildebeskatning af renter og royalties bliver betinget af, at det selskab, der modtager betalingen i et andet EU-land, er omfattet af en effektiv beskatning i dette land. Kommissionen foreslår desuden at ændre definitionen af, hvornår et betalende selskab og et modtagende selskab er associeret, så den nuværende betingelse om direkte ejerskab på mindst 25 pct. ændres til direkte

	eller indirekte ejerskab på mindst 10 pct. Nogle EU-lande mener, at den foreslåede betingelse om effektiv beskatning skal udformes, så et EU-land fortsat skal skattefritage royaltybetalinger fra dette land til et selskab i et andet EU-land, som er omfattet af en særlig lav beskatning af royalties. Andre EU-lande er imod dette. Nogle EU-lande mener, at betingelsen om effektiv beskatning skal suppleres med en betingelse om en minimumsskat. Sagen ventes ikke behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.
Revision moder/datterselskabs-direktivet	Efter moder/datterselskabsdirektivet skal overskud, der udbetales fra et datterselskab i en medlemsstat til et moderselskab i en anden medlemsstat fritages for beskatning. Kommissionen fremsatte den 25. november 2013 et forslag til ændring af direktivet, hvorefter det foreslås, at en medlemsstat kan beskatte moderselskabet for udbytte, som det modtager fra datterselskabet, når udbyttet er fradragsberettiget for datterselskabet. Dette er for at undgå situationer, hvor både moder- og datterselskabet bliver skattefritaget. Kommissionen foreslår endvidere, at medlemsstaterne skal vedtage en fællesbestemmelse om bekæmpelse af misbrug. Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.
Revision af energiafgiftsdirektivet	Kommissionen fremsatte i april 2011 forslag til revision af energiafgiftsdirektivet, hvor målet er at sikre en mere rationel og målrettet energibeskatning, som kan være et centralt instrument til opfyldelse af EU's klima- og energimål. Med forslaget bliver CO₂-udledninger udenfor CO₂-kvotesystemet beskattet med en afgift på niveau med CO₂-kvoteprisen samtidig med, at der undgås overlapninger af de to systemer. Det foreslås at indføre en opdeling af den nuværende minimumsenergiafgift i en CO₂-komponent baseret på CO₂-indholdet i energiprodukterne og en energikomponent baseret på energiindholdet (GJ) i energiprodukterne. Sagen er teknisk behandlet på en række arbejdsgruppemøder. Rådet havde en første orienteringsdebat om forslaget den 22. juni 2012. Rådet godkendte en statusrapport fra arbejdsgruppen den 19. juni 2013. Det forventes, at det græske formandskab vil fortsætte forhandlingerne med udgangspunkt i denne rapport og et kompromisforslag fra det litauiske formandskab. Sagen vil muligvis blive behandlet i ECOFIN i 1. halvår af 2014.
Afgift på finansielle transaktioner	På ECOFIN i juni 2012 blev det konstateret, at der ikke kunne opnås enstemmig tilslutning til Kommissions forslag fra 2011 om en afgift på finansielle transaktioner, FTT. Kommissionen fremsatte den 14. februar 2013 forslag til forstærket samarbejde om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner. Forslaget skal indføre en harmoniseret afgift på finansielle transaktioner i (aktuelt) 11 EU-lande. En embedsmandsgruppe har indledt en teknisk gennemgang af forslaget. De ikke-deltagende lande, herunder Danmark, deltager i de tekniske og politiske drøftelser af forslaget, men har ikke stemmeret. Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.

Standardiserede momsangivelser	Kommissionen fremsatte den 23. oktober 2013 et forslag om ændring af momsdirektivet for et mere enkelt momssystem. Det angår indførelse af en standardiseret momsangivelse, som medlemsstaterne skal være forpligtet til at anvende for alle typer af virksomheder. Under det litauiske formandskab har en arbejdsgruppe indledt en teknisk gennemgang af forslaget. Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.
Fælles momsbestemmelser for rabatkuponer (vouchere)	Kommissionen fremsatte i 2012 et forslag om ændring af momsdirektivet, for så vidt angår den momsmæssige behandling af transaktioner, som involverer rabatkuponer (vouchere). På nuværende tidspunkt finder der ikke fælles EU-regler på området, og EU-landene har derfor i tidens løb udviklet forskellige nationale løsninger. Formålet med Kommissionens forslag er at skabe klarhed over, hvordan sådanne transaktioner skal behandles. Forslaget bliver drøftet på teknisk niveau. Drøftelserne ventes fortsat under det græske formandskab i 1. halvår 2014. Sagen vil muligvis blive behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.
Struktureret dialog om skattepolitikken under Konkurrenceevnepagten (Europluspagten)	Det græske formandskab vil fortsætte den strukturerede dialog om skattepolitik inden for rammerne af Konkurrenceevnepagten ("Europluspagten"), særligt med henblik på at udveksle bedste praksis, undgå skadelig praksis og fremme forslag til at bekæmpe svig og skatteunddragelse. ECOFIN vedtog senest en rapport herom til Det Europæiske Råd i december 2013. Sagen ventes behandlet i ECOFIN i 1. halvår 2014.

Andre sager

Sag/initiativ/hjemmel	Forløb/status
IMF/G20-møder	ECOFIN ventes løbende at drøfte og følge op på IMF- og G20-møder, særligt IMF's forårsmøde og G20-møderne for økonomi- og finansministre samt centralbankchefer.

Dagsordenspunkt 3: Opfølgning på Det Europæiske Råd (DER) den 19.-20. december 2013 - Implementering af Vækst- og Beschäftigelsespagten

Resumé

ECOFIN ventes kort at gøre status over implementeringen af Vækst- og Beschäftigelsespagten som opfølgning på DER i december 2013.

Baggrund

DER vedtog i juni 2012 under dansk EU-formandskab Vækst- og Beschäftigelsespagten med henblik på at fremme intelligent, bæredygtig og jobskabende vækst i EU. Pagten omfatter en lang række tiltag på nationalt og europæisk plan. På beskäftigessiden er indsatsen især rettet mod bekæmpelse af den høje ungdomsledighed. Ift. vækstinitiativer omfatter pagten bl.a. tiltag rettet mod modernisering af det indre marked, etablering af et digitalt indre marked i 2015 samt et indre marked for energi i 2015, bilaterale frihandelsaftaler samt finansieringsmekanismer til vækstforanstaltninger. Sidstnævnte vedrører bl.a. kapitaludvidelsen til EIB på 10 mia. euro.

DER gjorde på sit møde den 27.-28. juni 2013 ét-års status for implementeringen af Vækst- og Beschäftigelsespagten. DER konkluderede, at selv om der var gjort gode fremskridt med hensyn til udmøntningen af pagtens tiltag, hvoraf nogle allerede havde båret frugt, var der behov for en yderligere indsats. Der var enighed om, at EU-institutionerne og medlemsstaterne skulle gøre deres yderste for at sikre, at alle elementerne i pagten blev gennemført hurtigt, herunder for så vidt angår det indre marked, innovation, den digitale dagsorden, tjenesteydelser, og energi.

En statusrapport udarbejdet af det litauiske formandskab forud for DER den 19.-20. december 2013 viste, at der er gjort yderligere fremskridt i implementeringen af pagten, men at der fortsat er mange tiltag, som enten er under behandling i Rådet eller endnu ikke implementeret. DER konkluderede, at indsatsen bør fortsættes for at sikre den bedst mulige udnyttelse af pagtens potentiale, samt at rådet løbende bør følge op på pagtens gennemførelse.

Indhold

Som opfølgning på DER den 19.-20. december 2013 ventes en kort drøftelse på ECOFIN om status for implementeringen af Vækst- og Beschäftigelsespagten.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg orienteres løbende om implementeringen af Vækst- og Beskæftigelsespagten i forbindelse med forelæggelserne vedrørende diverse rådsformationer.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side lægger man vægt på en fuld og hurtig gennemførelse af Vækst- og Beskæftigelsespagten, der var et vigtigt resultat under dansk EU-formandskab. I dansk optik er implementeringen af pagten ikke gået hurtig nok. I lyset af det forestående valg til Europa-Parlamentet i maj 2014 vil det være vigtigt, at der i de kommende måneder nås enighed om så mange af de udestående lovgivningstiltag i pagten som muligt, inden Europa-Parlamentet opløses.

Andre landes holdning

Der ventes bred opbakning til at skabe fremdrift i implementeringen af pagtens tiltag.

Dagsordenspunkt 4: Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten

[KOM-nr. foreligger ikke]

Resumé

ECOFIN ventes at vedtage en rådsbeslutning om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i Kroatien, samt en henstilling til Kroatien om at gennemføre strukturelle budgetforbedringer i perioden 2014-2016 og bringe underskuddet holdbart ned under 3 pct. af BNP senest i 2016.

Baggrund

Kroatien opnåede EU-medlemskab pr. 1. juli 2013 og er dermed omfattet af EU's finanspolitiske regler, herunder forpligtelsen til at undgå uforholdsmæssigt store underskud.

På baggrund af notificerede regnskabstal for de offentlige finanser i september 2013 og Kommissionens efterårsprognose, som pegede på underskud klart over 3 pct. af BNP og stigende gæld i perioden 2013-15, vedtog Kommissionen den 15. november 2013 en rapport om Kroatien under TEUF artikel 126, stk.3. Det er første skridt i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud.

Kommissionens indledende rapport redegjorde for årsagerne til brud med Stabilitets- og Vækstpagtens referenceværdier for underskud og gæld, herunder særligt den økonomiske udvikling i Kroatien.

Oven på den økonomiske og finansielle krise har den kroatisk økonomi gennemgået en langstrakt recession med negative BNP-vækstrater i perioden 2009-2013 med undtagelse af et enkelt år med nulvækst i 2011. Højkonjunktoren forud for krisen, som bl.a. var drevet af et højt niveau af udenlandske investeringer, blev efterfulgt af en udstrakt recession forstærket af strukturelle faktorer såsom gradvis udhulning af konkurrenceevnen målt på priser og omkostninger, dårlige rammebetingelser for erhvervslivet, og et ufleksibelt arbejdsmarked. Samtidig recession i nabolandene Italien og Slovenien har forstærket krisens negative effekter.

I 2014-15 ventes svag, men positiv vækst med forventede BNP-vækstrater på hhv. 0,5 og 1,6 pct. af BNP. Frem mod 2015 ventes privatforbruget således langsomt men gradvist øget. Investeringerne forventes at tage til i kraft af den generelle økonomiske bedring i EU, adgang til EU-struktur- og samhørighedsfonde og endelig ny lovgivning, der forbedrer rammebetingelserne for investeringer.

Den udstrakte periode med negativ vækst har givet anledning til en betydelig forringelse af de offentlige finanser med fortsatte underskud og stigende gæld i perioden fra 2009 og frem.

Indhold

Rådet ventes at åbne proceduren for uforholdsmæssigt store underskud for Kroatien. Rådet ventes dermed dels at vedtage en rådsbeslutning om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud i Kroatien, og dels at vedtage en henstilling til Kroatien om at bringe underskuddet holdbart ned under 3 pct. af BNP senest i 2016.

Begrundelsen for at åbne proceduren for Kroatien er, at Kroatiens faktiske offentlige underskud skønnes klart at overstige 3 pct. af BNP i 2013-15, *jf. tabel 1*. Underskuddet skønnes således til hhv. 5,4, 6,5 og 6,2 pct. af BNP i 2013-15. Det strukturelle underskud skønnes øget fra 4 pct. af BNP i 2013 til ca. 6 pct. af BNP i 2014-15. Kroatien

tiens bruttogæld ventes i prognoseperioden at fortsætte med at stige fra et niveau på ca. 55 pct. af BNP i 2012. Kommissionen skønnede således i november 2013, at gælden ville overstige Stabilitets- og Vækstpagtens referenceværdi på 60 pct. af BNP i 2014. Yderligere gældsudstedelser i 2013 betyder dog, at gælden nu skønnes at have oversteget referenceværdien allerede i 2013.

Kommissionens forslag til en henstilling til Kroatien indebærer årlige mål for de offentlige underskud på 4,6, 3,5 og 2,7 pct. af BNP i årene 2014, 2015 og 2016, samt krav til Kroatien om at gennemføre årlige finanspolitiske stramninger på 0,5, 0,9 og 0,7 pct. af BNP i årene 2014, 2015 og 2016 (et gennemsnit på 0,7 pct. af BNP i henstillingsperioden), *jf. tabel 1*. Stramningerne skal bidrage til at reducere underskuddet og gælden i et passende tempo.

Stabilitets- og Vækstpagten indebærer, at et uforholdsmæssigt stort underskud skal korrigeres året efter, at det er konstateret af Rådet, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Dette vurderes at være tilfældet for Kroatien. Lande med underskud væsentligt over 3 pct. af BNP får generelt henstillinger med flerårige frister (jf. henstillingerne til de nye EU-lande i 2004 og henstillingerne til en række lande i de seneste år under krisen).

Forslaget om at give Kroatien tre år til at bringe underskuddet ned under 3 pct. af BNP, fremfor at sætte friståret til 2015 (ét år efter det uforholdsmæssigt store underskud er konstateret af Rådet), er desuden konkret begrundet i, at det ville kræve stramninger væsentligt over 1 pct. af BNP om året i både 2014 og 2015, hvilket ikke vurderes at være optimalt i forhold til den økonomiske udvikling.

Tabel 1

	2013	2014	2015	2016
	----- pct. af BNP -----			
Skøn for offentlige finanser				
Offentlig saldo	-5,4	-6,5	-6,2	
Strukturel saldo	-4,1	-6,0	-5,9	
Bruttogæld	59,6	64,7	69,0	
Henstillingsforslag				
Mål for offentlig saldo		-4,6	-3,5	-2,7
Strammingskrav (krav om årlig forbedring af struktursaldo)		0,5	0,9	0,7

Kilde: EU-Kommissionens efterårsprognose, 5. november 2013

Udover at efterleve henstillingens finanspolitiske mål opfordres den kroatiske regering i henstillingen til at gennemføre en række finanspolitiske reformer, herunder bl.a.

- 1) gennemføre en vurdering af de samlede offentlige udgifter med det formål at rationalisere udgifter til offentlige lønninger, overførsler og subsidier, således at der skabes et finanspolitisk råderum til at gennemføre vækstfremmende udgiftstiltag såsom investeringsprojekter med medfinansiering fra EU,
- 2) sikre en effektiv skatteopkrævning og øge skatteadministrationens effektivitet,
- 3) forbedre de finanspolitiske rammer ved at indføre flerårig finanspolitisk planlægning, øge det finanspolitiske råds uafhængighed og betydning, samt at sikre overholdelse af de finanspolitiske regler.

Endelig opfordres den kroatiske regering til at gennemføre strukturreformer for at øge den potentielle BNP-vækst. Der peges bl.a. på reformer, der kan afhjælpe stivheder på arbejdsmarkedet, skabe bedre rammer for erhvervslivet og øge kvaliteten af den offentlige administration.

Kroatien skal inden den 30. april 2014 rapportere om sin konsolideringsstrategi for at nå de finanspolitiske mål i henstillingen, herunder om planlagte og vedtagne tiltag for at nedbringe underskuddet effektivt. Herefter skal Kroatien rapportere hver sjette måned om sine fremskridt mht. efterlevelse af henstillingen.

Hjemmelsgrundlag

EU's procedure for uforholdsmæssigt store underskud har hjemmel i TEUF artikel 126. Kommissionens forslag er begrundet i Stabilitets- og Vækstpagtens korrigerende del, dvs. i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97, som senest revideret ved forordning 1177/2011. Beslutninger vedr. ikke-eurolande vedtages med kvalificeret flertal blandt alle EU-lande, undtagen det land, som beslutningen vedrører.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Andre EU-landes konsolidering af de offentlige finanser har direkte positive statsfinansielle konsekvenser for landene selv og positive konsekvenser for Danmark som følge af de positive effekter på den langsigtede samlede økonomiske udvikling i Europa, herunder tilliden til finanspolitikken.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sikring af sunde og holdbare offentlige finanser i EU-landene generelt, herunder efterlevelse af landenes henstillinger og dermed lavere underskud, gæld og renter, vil understøtte vækst og beskæftigelse i Danmark.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen vedr. Kroatien er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg, da Kroatien først opnåede EU-medlemskab pr. 1. juli 2013.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen lægger vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres konkrete henstillinger, således at der sikres sunde offentlige finanser som grundlag for en sund økonomisk udvikling i de enkelte lande og i EU som helhed.

Regeringen støtter beslutningen om at åbne proceduren for uforholdsmæssigt store underskud for Kroatien og henstillingen til Kroatien på grundlag af Kommissionens forslag.

Andre landes holdning

Kommissionens forslag ventes støttet af alle EU-lande.

Dagordenspunkt 5: Forslag til direktiv vedr. betalingskonti¹ KOM(2013) 266

Resumé

Kommissionen fremsatte den 8. maj 2013 forslag til direktiv om gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer ifm. betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende en basal betalingskonto.

Formålet med forslaget er ifølge Kommissionen at sikre alle forbrugere i EU ret til en basal betalingskonto, samt at lette de enkelte forbrugeres adgang til information om gebyrer, som bl.a. sikres ved at etablere en liste over sammenlignelige gebyrer i EU vedr. betalingskonti. Desuden skal forslaget lette adgangen til at skifte udbydere af betalingskonti (fx pengeinstitutter) ved at indføre regler for, hvor lang tid et skifte maksimalt må tage, samt at skiftet vil være forbundet med begrænsede omkostninger for forbrugeren.

Der er i EU aktuelt ingen regulering på området vedr. betalingskonti. Forslaget vil indebære en skærpelse af de gældende danske regler, herunder af regler om sammenlignelighed og gennemsigtighed vedr. omkostninger relateret til en betalingskonto og regler for skifte mellem udbydere af betalingskonti.

Siden forslagets fremsættelse har EU-forhandlinger pågået på teknisk niveau i Rådet. Rådet opnåede på teknisk niveau enighed om en generel indstilling i december 2013, idet der fra dansk side i den forbindelse blev taget et forbehold for parlamentarisk godkendelse heraf. Nu udestår forhandlingerne med Europa-Parlamentet.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag og Rådets kompromistekst og giver et prioriteret uddrag af sagen. Sagen er ikke på dagsorden for ECOFIN den 28. januar 2014.

Baggrund

Kommissionen anfører som begrundelse for forslaget, at adgang til en betalingskonto er blevet væsentlig for at kunne deltage fuldt ud i det moderne og digitale samfund. Adgangen til en betalingskonto giver således ifølge Kommissionen forbrugerne mulighed for at foretage og modtage betalinger, købe over internettet og betale regninger for forsyningstjenester såsom telefoni, gas og el, men ifølge Kommissionen viser undersøgelser, at ca. 58 mio. forbrugere i EU over 15 år ikke har nogen betalingskonto.

Undersøgelser viser ifølge Kommissionen desuden, at forbrugerne stadig finder det vanskeligt at sammenligne tilbud og priser for betalingskonti fra forskellige udbydere af betalingskonti (fx pengeinstitutter). Selv når en sammenligning er mulig, er proceduren for flytning af en eksisterende betalingskonto til en anden ifølge Kommissionen kompleks og besværlig. Det forekommer ifølge Kommissionen endvidere på uhensigtsmæssig vis, at forbrugere ikke kan åbne en betalingskonto i en medlemsstat, fordi de ikke har fast adresse i den medlemsstat, hvor udbyderen er etableret. Det forekommer ifølge Kommissionen også, at forbrugere bosiddende i en medlemsstat får afslag på at åbne en konto, selvom de er bosiddende i samme medlemsstat, hvor udbyderen er etableret.

Det er Kommissionens opfattelse, at den manglende adgang til en betalingskonto og dermed adgang til de traditionelle markeder for finansielle tjenesteydelser, vanskelig-

¹ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende en basal betalingskonto.

gør finansiel og social integration, og ofte sker på bekostning af den svageste del af befolkningen.

Den europæiske industriorganisation for banker ("The European Banking Industry Committee" (EBIC)) vedtog i 2008 fælles principper for at skifte bank. Den 18. juli 2011 kom Kommissionen med en henstilling til medlemslandene om at forbedre adgangen til at oprette og anvende en basal betalingskonto. Kommissionen har imidlertid konstateret, at der kun er sket begrænsede forbedringer, og det er derfor Kommissionens vurdering, at der er behov for mere vidtfavnende og retligt bindende foranstaltninger vedr. betalingskonti for at sikre, at det indre marked kan fungere effektivt og komme alle borgere til gode.

På den baggrund fremsatte Kommissionen et forslag til direktiv den 8. maj 2013. Der er i EU i dag ingen lovregulering på området vedr. adgang til betalingskonti.

Indhold

Traktatgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Det overordnede formål med direktivforslaget er ifølge Kommissionen at skabe et effektivt og konkurrencedygtigt marked for betalingskonti i EU med en høj grad af forbrugerbeskyttelse, samt fremme økonomisk vækst ved en større grad af forbrugermobilitet og økonomisk inklusion.

Direktivforslaget giver alle EU-borgere adgang til en betalingskonto, fastsætter regler for oplysning om gebyrer, både inden og efter åbningen af kontoen, og forbrugerne får mulighed for at skifte pengeinstitut inden for en rimelig tid.

Ifølge forslaget skal medlemsstaterne udpege nationale kompetente myndigheder, som skal sikre efterlevelsen af direktivet.

Under behandlingen af forslaget i Rådet er det blevet præciseret, at anvendelsesområdet alene skal være kreditinstitutter, da der ikke er andre institutter, der kan oprette egentlige betalingskonti og modtage indlån. Der er dog indsat en medlemsstatsoption, der giver mulighed for at et medlemsland kan lade reglerne helt eller delvis omfatte andre betalingsserviceudbydere.² Dette giver fx mulighed for at lade prissammenligningsreglerne have et bredere anvendelsesområde.

Forslaget vedrører følgende elementer:

- Sammenlignelighed af gebyrer for betalingskonti
- Skift af udbyder af betalingskonti
- Adgang til at oprette og anvende en betalingskonto
- Sanktioner
- Evaluering

Sammenlignelighed af gebyrer for betalingskonti

Formålet med denne del af forslaget er at gøre det nemmere for forbrugerne at sammenligne de priser (fx priser for oprettelse og ophævelse af kontoen), som udbyderne tilbyder, for en betalingskonto, jf. nedenfor. Forslaget regulerer således ikke oplysninger om og sammenlignelighed af rentesatser forbundet med betalingskonti.

Ifølge Kommissionens forslag skal alle medlemsstater udarbejde en omkostningsliste, som skal meddeles Kommissionen. Listen skal indeholde vilkår og definitioner på de enkelte ydelser tilknyttet en betalingskonto, som er de mest repræsentative ydelser på nationalt plan. Kommissionen vil i samarbejde med den europæiske banktilsynsmyn-

² Dette kunne fx være en udbyder af kontokort i et butikscenter.

dighed (EBA) på baggrund af de udarbejdede lister lave en standardiseret EU-omkostningsliste, som medlemslandene skal anvende. Denne liste skal udleveres til forbrugeren af udbyderen af en betalingskonto, inden der indgås en aftale om oprettelse heraf.

Udbyderne af betalingstjenester skal ifølge Kommissionens forslag – mindst én gang om året – endvidere udlevere en opgørelse over de gebyrer, som udbyderen har opkrævet de foregående tolv måneder for tjenester ydet ifm. betalingskontoen.

Derudover skal der ifølge Kommissionens forslag i hver medlemsstat etableres mindst ét sammenligningswebsted, hvor de gebyrer der kræves af kreditinstitutter ifm. en betalingskonto fremgår.

Endeligt skal forbrugerne oplyses om, at de har ret til en betalingskonto uden andre finansielle ydelser tilknyttet (en tilknyttet facilitet kunne fx være en overtræksfacilitet), og skal i den forbindelse oplyses om vilkår og de eventuelle gebyrer, der er forbundet med kontoen.

Rådets kompromistekst fastholder generelt Kommissionens forslag. Rådets kompromistekst præciserer, at webstedet til sammenligning af gebyrer forbundet med betalingskonti enten skal drives af en privat operatør eller en offentlig myndighed.

Skift af udbyder af betalingskonti

Formålet med forslaget vedr. skift af udbydere af betalingskonti er at gøre det enkelt, nemt og hurtigt for forbrugere at flytte deres betalingsaftale til en anden udbyder.

Kommissionens forslag fastsætter grænser for, hvor lang tid et skifte af betalingskonti mellem udbydere maksimalt må tage. Kommissionens forslag indebærer også muligheden for grænseoverskridende skift mellem udbydere af betalingskonti. Ifølge Kommissionens forslag gælder reglerne vedr. skift af udbyder, hvad enten den modtagende udbyder er etableret i en anden medlemsstat end den afgivende udbyder, eller disse er etableret i samme medlemsstat.

Ifølge Kommissionens forslag skal det modtagende institut inden for 1 bankdag efter modtagelsen af kundens ønske om et skift anmode det afgivende institut om de nødvendige oplysninger. Inden for 7 dage skal dette institut afgive disse oplysninger. Herefter skal det modtagende institut inden for yderligere 7 dage have foretaget sig det fornødne i form af oprettelsen af den ønskede betalingskonto, oprettelse af faste overførsler til andre konti mv.

Kommissionens forslag fastsætter endvidere, at det er den modtagende udbyder – såfremt forbrugeren ønsker det – der skal stå for flytningen fra den afgivende udbyder til den modtagende udbyder, herunder flytningen af tilbagevendende betalingsordre (fx fast overførsel til en anden konto).

Den afgivende udbyder må ikke – hverken fra forbrugeren eller den modtagende udbyder – kræve betaling for udveksling af oplysninger ifm. flytningen. Forbrugeren skal endvidere omkostningsfrit have adgang til sine kontooplysninger og stående betalingsordrer hos både den modtagende og afgivende udbyder. Forslaget udelukker ikke muligheden for, at den afgivende udbyder evt. kan afkræve forbrugeren et gebyr for opsigelse og flytning af en betalingskonto. Hvis der opkræves et gebyr ifm. flytningen, skal medlemsstaterne sikre, at dette gebyr er passende og afspejler denne udbyders faktiske omkostninger.

Såfremt forbrugeren lider et tab ifm. flytningen, fordi udbyderen ikke overholder disse regler, skal den udbyder, som ikke har opfyldt sine forpligtelser ifm. flytningen, dække tabet.

Rådets kompromistekst fastholder generelt Kommissionens forslag. I Rådets kompromistekst er muligheden for grænseoverskridende skift mellem kreditinstitutter dog blevet fjernet og erstattet af en revisionsbestemmelse, som indebærer, at behovet for grænseoverskridende skift skal undersøges nøjere inden for de næste 5 år. Direktivforslaget regulerer således nu kun skift mellem kreditinstitutter inden for landets grænser. Ift. tidsgrænser for skifte mellem udbydere af betalingskonti indebærer Rådets kompromistekst, at det modtagende kreditinstitut inden for 3 bankdage efter modtagelsen af kundens ønske om et skifte skal anmode det afgivende institut om de nødvendige oplysninger. Inden for 5 bankdage skal dette institut afgive oplysninger. Herefter skal det modtagende institut inden for yderligere 5 bankdage have foretaget sig det fornødne. Disse tidsgrænser var hhv. 1 bankdag, 7 kalenderdage og 7 kalenderdage i Kommissionens forslag, jf. herover.

Adgang til at oprette og anvende en betalingskonto

Kommissionens forslag indebærer, at alle forbrugere – uanset deres økonomiske situation – får mulighed for at åbne en basal betalingskonto i den medlemsstat, som forbrugeren ønsker. Det gælder også, når forbrugeren ikke er bosiddende i det land, hvor instituttet er etableret. Forslaget indebærer således, at alle forbrugere kan foretage væsentlige transaktioner som fx modtage løn, pension og sociale ydelser eller betale forsyningstjenester mv.

Under rådsbehandlingen er retten til at få en basiskonto blevet indskrænket, så det ikke er en ret for en forbruger at få en konto i enhver medlemsstat, men kun i andre medlemsstater end kundens egen, hvor kunden har en objektiv legitim interesse i at opnå en betalingskonto. Det omfatter fx tilfælde, hvor kunden midlertidig arbejder eller studerer i en medlemsstat eller ejer fast ejendom.

En basal betalingskonto har ifølge Kommissionens forslag følgende funktioner:

- En indlånskonto, hvor der kan indsættes og hævses penge fra samt foretages overførelser til og fra
- Udførelse af direkte debitering
- Betalingstransaktioner via kort, samt online betalinger (netbank)
- Udførelse af overførsler

Kontoen må ikke være betinget af køb af en overtræksfacilitet eller yderligere tjenesteydelser.

Alle funktioner forbundet med en basal betalingskonto skal være gratis eller stilles til rådighed mod et rimeligt gebyr. Kommissionens forslag indebærer, at den enkelte medlemsstat skal sikre, at de kompetente myndigheder fastsætter, hvad der udgør et rimeligt gebyr. Såfremt der anvendes gebyrer, skal et rimeligt gebyr fastsættes ud fra ét eller flere af følgende kriterier:

1. Nationale indkomstniveauer
2. Gennemsnitlige gebyrer for betalingskonti i den pågældende medlemsstat
3. De samlede omkostninger forbundet med at stille en basal betalingskonto til rådighed
4. Nationale forbrugerpriser

Rådets kompromistekst fastholder generelt Kommissionens forslag, idet kompromisteksten indskrænker kriterierne som medlemslandene skal lægge til grund for vurdering af, hvad der udgør et rimeligt gebyr. Disse kriterier skal således ifølge Rådets kompromistekst i hvert fald være 1) nationale indkomstniveauer og 2) gennemsnitlige gebyrer for betalingskonti i den pågældende medlemsstat, jf. ovenfor. Ifølge teksten er det landene selv, som skal vurdere, om det er den kompetente myndighed, som skal vurdere gebyrernes rimelighed.

Sanktioner

Kommissionens forslag lægger op til, at der skal indføres administrative foranstaltninger og sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, som medlemsstater indfører på baggrund af det kommende direktiv. De administrative foranstaltninger og sanktioner skal være effektive, proportionale og virke forebyggende.

I Rådets kompromistekst sondres der ikke mellem administrative og strafferetlige sanktioner, men det fremgår, at medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til direktivet, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Sådanne sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og afskrækkende. Det er således vurderingen, at Rådets kompromistekst indeholder en valgfrihed mellem administrative og strafferetlige sanktioner.

Evaluerings

Kommissionen skal evaluere direktivets virkning. Fem år efter direktivets ikrafttrædelse skal Kommissionen således præsentere en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af direktivet og evt. stille et forslag til revision af direktivet på denne baggrund.

Rådets kompromistekst fastholder Kommissionens forslag fsva. evaluering.

Hjemmelsgrundlag

Retsgrundlaget for direktivet er artikel 114 i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsområde (TEUF). Forslaget følger den almindelige beslutningsprocedure, hvor Rådet og Europa-Parlamentet er medlovgivere. Forslaget vedtages med kvalificeret flertal i ECOFIN.

Nærhedsprincippet

Kommissionen fremhæver, at målene for de påtænkte initiativer ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler uafhængigt af hinanden, fordi der er tale om at sikre ens rettigheder for forbrugerne i EU. Kommissionen mener derfor, at det er nødvendigt med yderligere harmonisering på fællesskabsplan for at skabe ensartede regler og adressere de identificerede problemer.

Kommission nævner endvidere, at man på området for gennemsigtighed og bankskifte har opfordret sektoren til selv at regulere området, men initiativerne fra sektoren har vist sig at være utilfredsstillende og ineffektive.

Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets Komité for økonomiske og monetære spørgsmål (ECON) vedtog den 15. november 2013 sin rapport om forslaget, og den 12. december 2013 stemte Parlamentet for de holdninger, der er afspejlet i rapporten.³

Europa-Parlamentet støtter generelt Kommissionens forslag. Den af Europa-Parlamentet vedtagne væsentligste forskel til Rådets kompromistekst er, at muligheden for grænseoverskridende skift mellem udbydere af betalingskonti er bevaret som foreslået af Kommissionen.

³ [http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2013/0139\(COD\)&l=en](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2013/0139(COD)&l=en).

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Forslaget vil på nogle områder indebære en skærpelse af de gældende danske regler.

I Danmark har forbrugere i en årrække haft ret til en almindelig indlånskonto, dog med færre funktioner end den betalingskonto, der fastlægges i direktivforslaget. Gennemførelsen af forslaget vil give kunden ret til en egentlig betalingskonto, som kan bruges til at foretage betalinger, herunder med et betalingskort (debetkort), samt online betalinger (netbank), hvilket vil være nyt ift. gældende danske regler. Direktivforslaget vil i sin nuværende form kræve en ændring af lovgivning på området bl.a. af god skik bekendtgørelsens § 20.

Derudover vil der skulle indføres regler i lovgivningen om sammenlignelighed og gennemsigtighed vedr. omkostninger relateret til en betalingskonto og regler for skifte af pengeinstitut, herunder tages stilling til om disse regler skal omfatte andre betalings-serviceudbydere end kreditinstitutter. Dette vil være nyt ift. gældende danske regler.

Der er ikke i Danmark i dag en regulering af sammenlignelighed for gebyrerne i relation til en indlånskonto eller regulering vedr. skift af pengeinstitut. I Danmark er der dog i regi af Finansrådet, efter aftale med erhvervs- og vækstministeren, oprettet en hjemmeside, der indeholder oplysninger om gebyrer for en basal indlånskonto, og de serviceydelser der måtte være tilknyttet⁴. En basal indlånskonto er en konto, hvor forbrugeren kan sætte penge ind, få indsat løn eller sociale ydelser og hæve dem igen. Det er dog ikke alle pengeinstitutters priser, der i dag fremgår af hjemmesiden.

Danske pengeinstitutter er desuden forpligtet til – i deres filialer og hjemmeside – at oplyse størrelsen på samtlige gebyrer. Med Rådets kompromistekst forpligtes medlemsstaterne til hver især at opstille en liste på 10-20 betalingstjenester og relaterede tjenester, som er de mest repræsentative ydelser på nationalt plan, på basis af hvilken Kommissionen vil opstille en fælles liste på de mest almindelige tjenester med en fælles terminologi, som skal anvendes på en sammenligningshjemmeside. I Danmark er der allerede en sådan hjemmeside drevet i fællesskab af Finansrådet og Forbrugerrådet.⁵ Det er vurderingen, at dette administrative set-up også vil kunne anvendes fremover.

Forslaget indeholder en række administrative forpligtelser for kreditinstitutter i relation til gebyroplysninger og ifm. skift af institut, som vil skulle implementeres i den danske lovgivning.

Endvidere pålægges medlemsstaterne at sikre, at de gebyrer der opkræves er rimelige ud fra 1) nationale indkomstniveauer og 2) gennemsnitlige gebyrer for betalingskonti i den pågældende medlemsstat, jf. ovenfor. Der er ikke gældende danske regler herom.

Endelig skal der fastsættes bestemmelser om sanktioner ifm. overtrædelse af de nye regler. Der er ikke gældende danske regler herom.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget forventes at medføre en række nye tilsynsopgaver, fx med at føre tilsyn med gebyrer og websites, hvilket ikke vurderes at kunne håndhæves inden for Finanstilsynets eksisterende ressourcer. Udgifterne til Finanstilsynet dækkes gennem bidrag fra den finansielle sektor, hvorfor der ikke umiddelbart er direkte statsfinansielle konsekvenser forbundet hermed.

⁴ <http://www.basalindlaanskonto.dk>.

⁵ <http://www.pengepriser.dk>.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, om end Kommissionen ikke har kvantificeret de samfundsøkonomiske konsekvenser. Kommissionen vurderer på den baggrund, at forslaget kan understøtte et mere velfungerende indre marked, bedre og mere ensartet forbrugerbeskyttelse og sikring af forbrugerrettigheder i EU og finansiel inklusion. Herudover finder Kommissionen, at forslaget vil skabe øget forbrugermobilitet og økonomisk inklusion, og dermed økonomisk vækst.

Det er regeringens vurdering, at forslaget vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i medlemslandene, da den større gennemsigtighed og adgang til flere betalingsydelser for alle, vil medføre øget forbrugermobilitet og øget økonomisk inklusion.

Forslaget forventes at medføre øgede administrative omkostninger for kreditinstitutterne. De administrative omkostninger skyldes fx nye krav til oplysning og systemændringer ift. adgang til netbank og direkte debitering. Kravet om gebyrsammenligning på kreditinstitutternes hjemmeside vil også medføre omstillingsomkostninger, hvis kreditinstitutterne skal anvende samme oversigtsskema og navne i deres gebyroversigt. Omstillingen vil dog primært bestå af opdatering af eksisterende materiale, og der vil derfor ikke være tale om en ny løbende administrativ byrde. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat af 27. juni 2013 forelagt Folketingets Europaudvalg.

Høring

Direktivforslaget har været i høring i EU Specialudvalget for den finansielle sektor fra den 13. maj 2013 med frist til den 21. maj 2013. For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat af 27. juni 2013 til Folketingets Europaudvalg.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat af 27. juni 2013 er forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte Rådets kompromistekst, idet forslaget sikrer, at alle forbrugere i EU – også de svagere stillede – får adgang til en basal betalingskonto på rimelige vilkår, ligesom der sikres øget sammenlignelighed og gennemsigtighed vedr. gebyrer ifm. sådanne betalingskonti og styrket mulighed for at skifte udbyder af betalingskonti.

Regeringen har arbejdet for, at der sikres passende hensyntagen til, at de oplysninger kunden får stillet til rådighed ifm. adgang til betalingskonti, sammenlignelighed og gennemsigtighed af gebyrer og mulighed for at skifte udbyder af betalingskonti ikke er uoverskuelige. Det er regeringens vurdering, at et sådant hensyn er afspejlet i Rådets kompromistekst.

Regeringen kan støtte, at Rådets kompromistekst indebærer, at der i første omgang ikke åbnes op for skift mellem udbydere af betalingskonti over landegrænser i EU pga. de tekniske udfordringer dette giver anledning til, og at behovet herfor først skal analyseres nærmere, før en sådan mulighed evt. indarbejdes i direktivet på et senere tidspunkt.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at reglerne indeholder en valgfrihed mellem administrative og strafferetlige sanktioner ift. efterlevelse af forslagets sanktionsbestemmelser. Dette vurderes at være tilfældet i Rådets kompromistekst.

Andre landes holdning

Medlemslandene støtter generelt forslaget og formålet med at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed af gebyrer ifm. betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til at oprette og anvende en basal betalingskonto i EU.

Dagsordenspunkt 6: Makrofinansiel assistance til Tunesien

KOM(2013) 860

Resumé

EU-kommissionen har i december 2013 fremsat forslag om makrofinansiel assistance (MFA) til Tunesien på op til 250 mio. EUR i form af lån. Sagen ventes på dagsorden for et kommende rådsmøde mhp. vedtagelse uden forudgående drøftelse.

Baggrund og indhold

EU-kommissionen har efter anmodning fra Tunesien i december 2013 fremsat forslag om makrofinansiel assistance (MFA) til Tunesien på op til 250 mio. EUR i form af lån over en toårig periode.⁶ Tunesien er omfattet af EU's naboskabspolitik og kan dermed komme i betragtning til MFA. Bistanden vil tage form af lån, hvilket er i overensstemmelse med kriterierne, som EU lægger til grund for vurdering heraf.⁷

Kommissionen begrundet forslaget med, at Tunesiens økonomi er blevet hårdt ramt af de nationale hændelser ifm. det arabiske forår og den fortsatte uro i regionen, navnlig i nabolandet Libyen. Disse begivenheder og det svage globale økonomiske klima, især den svage økonomiske situation i EU og i euroområdet (som er Tunesiens vigtigste handelsmæssige og finansielle partner) har ifølge Kommissionen haft store negative virkninger for Tunesiens økonomi. Det har ført til en nedgang i den økonomiske vækst, skabt store underskud på betalingsbalancen og svækket de offentlige finanser.

Dette har ifølge Kommissionen medført et uholdbart pres for Tunesien på betalingsbalancen. Ifølge Kommissionen har Tunesien således et betydeligt finansieringsbehov for betalingsbalancen de kommende år som også skønnet af IMF ifm. Tunesiens IMF-program fra juni 2013.

Rådet har på teknisk niveau indledt sin behandling af forslaget i januar 2014. Når der er opnået politisk enighed i Rådet, vil dialogforhandlinger med Europa-Parlamentet skulle begynde.

Økonomisk udvikling i Tunesien, herunder betalingsbalancesituation

IMF forventer ifølge Kommissionen en økonomisk vækst i niveauet 3-4 pct. i de kommende år efter recession i 2011, jf. tabel 1. Recessionen i 2011 tilskrives af Kommissionen de indenlandske politiske uroligheder og konflikten i Libyen. Tunesien har haft store underskud på betalingsbalancen de senere år og har oplevet en svækkelse af de offentlige finanser, jf. også tabel 1. Betalingsbalanceunderskuddet forventes nedbragt til et lidt lavere niveau i perioden, hvor MFA foreslås stillet til rådighed.

⁶ MFA er et instrument i EU's eksterne samarbejde med tredjelande, som er geografisk, politisk og økonomisk tæt på EU. MFA er et krisefinansieringsinstrument, som skal lette kortvarige betalingsbalancevanskeligheder for modtagerlande. MFA kan tage form af enten låne- eller gavebistand eller en kombination heraf. MFA skal supplere og på visse områder sikre egen merværdiskabelse ved EU-involvering ift. IMF- og Verdensbankprogrammer. MFA søger merværdiskabelse gennem initiativer, der kan understøtte makroøkonomisk stabilitet, herunder en holdbar betalingsbalanceudvikling.

⁷ Disse kriterier er bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger og gældsholdbarhedsindikatorer for det pågældende modtagerland.

Tabel 1
Tunesien, makroøkonomiske indikatorer, 2011-2015

	2011	2012	2013 (forven- tet)	2014 (forven- tet)	2015 (forven- tet)
BNP pr. indbygger (USD)	4.350	4.212	4.483	4.576	4.689
Real BNP-vækst (pct.)	-1,9	3,6	3,0	3,7	4,8
Indbyggertal (mio.)	10,7	10,8	10,9	11,1	11,1
Arbejdsløshed (pct.)	18,9	16,7	-	-	-
Offentlige indtægter og udgifter					
Offentlig gæld (pct. af BNP)	44,0	44,3	46,6	50,6	50,0
Samlede indtægter inkl. bistand (pct. af BNP)	24,7	23,9	24,1	22,9	23,5
Samlede udgifter (pct. af BNP)	27,9	28,7	31,0	29,7	29,0
Offentlig saldo (pct. af BNP)	-3,2	-4,8	-6,9	-6,8	-3,4
Offentlig saldo ekskl. bistand (pct. af BNP)	-3,5	-5,7	-7,3	-7,0	-3,6
Eksterne indikatorer					
Betalingsbalancens løbende poster inkl. bistand (pct. af BNP)	-7,3	-8,2	-8,2	-6,4	-5,3
Betalingsbalancens løbende poster ekskl. bistand (pct. af BNP)	-7,6	-9,0	-9,0	-7,0	-6,0
Internationale reserver (USD mia.)	7,5	8,6	7,5	8,9	9,9
Internationale reserver (i måneders import)	3,4	3,9	3,3	3,7	3,8
Direkte udenlandske investeringer (pct. af BNP)	0,4	1,7	0,9	1,0	1,4
Nominel valutakurs (gennemsnit, Tunesiske Dinarer per USD)	1,41	1,57	-	-	-
Kilde: EU-kommissionen og IMF					

Tunesien har ifølge Kommissionen et resterende finansieringsbehov for betalingsbalancen for perioden 2014 og 2015, når der tages højde for egne midler fra Tunesien og de midler, der stilles til rådighed af IMF og Verdensbanken, jf. tabel 2. MFA har således til formål at bidrage til at dække Tunesiens resterende behov for finansiering af betalingsbalanceunderskuddet i 2014 og 2015.⁸

⁸ Det eksterne finansieringsbehov for Tunesien er betalingsbalancen korrigeret for den udvikling i valutareserven, som er lagt til grund for vurderingen af finansieringsbehovet. Det resterende finansieringsbehov er det eksterne finansieringsbehov korrigeret for finansiering fra IMF og Verdensbanken.

Tabel 2**Tunesien, eksternt finansieringsbehov, 2014-2015 (mio. USD)**

	2014	2015	I alt
Betalingsbalancens løbende poster	-2.933	-2.588	-5.522
Kapitalkontoen og den finansielle konto	1.252	2.294	3.547
Samlede balance	-1.681	-294	-1.975
Bruttoreserver	-1.418	-960	-2.378
Samlet finansieringsbehov	-3.099	-1.254	-4.353
Ekstraordinær finansiering fra IMF og Verdensbanken	1.050	286	1.336
Residualt finansieringsbehov, heraf finansieret af:	-2.049	-968	-3.017
EU-budgetstøtte	130	65	195
Obligationer garanteret af den Islamiske Udviklingsbank (Islamic Development Bank – ISDB)	500	0	500
Obligationer garanteret af USA	300	0	300
Obligationer garanteret af Japan	300	0	300
Den Arabiske Valutafond (Arab Monetary Fund – AMF)	76	0	76
Andet	121	0	121
EU makrofinansiel assistance (MFA)	221	104	325
Finansiering i alt	1.648	169	1.817
MFA af residualt finansieringsbehov for 2014 og 2015 (pct.)	10,8	10,7	10,8

Kilde: EU-kommissionen og IMF

Anm.: Forslaget om MFA forudsætter beregningsteknik en valutakurs på USD/EUR = 1,3. Beregningen af det residuale finansieringsbehov tager ikke fuldt højde for den forventede eksterne bistand, herunder i form af gavebistand, lån og garanterede obligationsudstedelser.

Ifølge Kommissionens skøn vil MFA kunne dække i niveauet 10,8 pct. af Tunesiens resterende finansieringsbehov for perioden 2014-15. Ud over MFA fra EU forudses Tunesiens resterende finansieringsbehov ifølge Kommissionen delvist dækket af separate udstedelser af obligationer, som garanteres af hhv. den Islamiske Udviklingsbank, USA og Japan. Kommissionen anfører, at kilderne til dækning af Tunesiens residuale finansieringsbehov for 2015 endnu ikke er fuldt identificeret, men ventes at tage form af bilateral ekstern assistance og obligationsudstedelser.

MFA vil ifølge Kommissionen kunne understøtte en holdbar betalingsbalanceudvikling og de reformer i Tunesien, som er aftalt med IMF og Verdensbanken, samt de reformer, der aftales med EU som betingelse for assistancen, jf. nedenfor.

Retningslinjer for MFA

Det er Kommissionens opfattelse, at de politiske og økonomiske betingelser for at give MFA til Tunesien er opfyldt. Kommissionen vurderer således, at forslaget om MFA til Tunesien er i overensstemmelse med de såkaldte Genvæl-kriterier, herunder at assistancen vil være af ekstraordinær karakter, komplementere finansiering fra IMF og Verdensbanken, være betinget af opfyldelsen af nærmere fastlagte økonomisk-politiske betingelser og eksistensen af særlige politiske forudsætninger, herunder demokratiske værdier, samt respekt for menneskerettigheder og retsstatsprincipper. Kommissionen bemærker, at man under hele perioden, hvor MFA stilles til rådighed, løbende vil kontrollere og evaluere overholdelsen af disse betingelser.

Kommissionen bemærker i den forbindelse videre, at Tunesiens vej til et fuldt udviklet demokrati ikke er uden udfordringer og behæftet med usikkerhed, men at landet har

taget væsentlige skridt til politiske reformer for at styrke de demokratiske institutioner og mekanismer, herunder indførelsen af et parlamentarisk flerpartisystem, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne.

Økonomisk-politiske betingelser forbundet med MFA

MFA til Tunesien er betinget af eksistensen og den løbende opfyldelse af Tunesiens IMF-program fra juni 2013. MFA stilles til rådighed for Tunesien for en toårig periode. MFA og den løbende udbetaling af assistancen er betinget af efterlevelsen af de nærmere økonomisk-politiske betingelser fastlagt i et aftalememorandum ("Memorandum of Understanding" (MoU)), som aftales mellem Tunesien og EU.

Aftalememorandummet forventes at fokusere på Tunesiens gennemførelse af strukturelle reformer, som understøtter vækst og beskæftigelse. Programbetingelserne ventes endvidere at fokusere på finanspolitisk konsolidering. Betingelserne ventes også at fokusere på bedre styring af de offentlige finanser, herunder fremme af effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed i styringen af de offentlige finanser.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 212 og vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet støtter MFA til Tunesien, jf. Europa-Parlamentets udkast til betænkning af d. 13. januar 2014.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ved MFA til Tunesien i form af lån på op til 250 mio. EUR får Kommissionen tildelt beføjelser til at optage lån på kapitalmarkederne på vegne af EU, som vil kunne videreføre låneprovenuet til Tunesien på lignende vilkår.

Forslag om MFA har virkninger for EU's budget inden for rammerne af EU-bevillingerne til MFA. Et beløb svarende til 9 pct. af lånebeløbet til Tunesien tilføres garantifonden på EU-budgettet i overensstemmelse med Rådets forordning nr. 480/2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande. Tilførsel af midler til garantifonden sker med to års forskydning ift. lånetilsagnet.

Danmark finansierer ca. 2 pct. af udgifterne på EU's budget.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget må forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Tunesien, i det omfang forslaget bidrager til at understøtte den makroøkonomiske og finansielle stabilitet, herunder bl.a. sikrer en holdbar betalingsbalanceudvikling. I det omfang forslaget bidrager til en tættere økonomisk integration mellem Tunesien og

EU, kan forslaget potentielt også have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i medlemslandene.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte Kommissionens forslag om MFA til Tunesien. Regeringen forventer således at kunne støtte en enighed om MFA til Tunesien på i niveauet 250 mio. EUR i form af lån som foreslået af Kommissionen, idet regeringen forventer at kunne støtte den enighed, der vil kunne opnås.

Regeringen lægger til grund, at der opnås endelig afklaring om en holdbar plan for finansiering af Tunesiens residuale finansieringsbehov for betalingsbalancen for perioden, hvor MFA stilles til rådighed.

Regeringen lægger vægt på en effektiv programimplementering som en forudsætning for MFA, og at Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) konsulteres ifm. konkrete udbetalinger af MFA til Tunesien.

Andre landes holdning

Rådet har på teknisk niveau indledt sin behandling af forslaget i januar 2014. Medlemslandene ventes generelt at kunne støtte et forslag om MFA til Tunesien, som er på linje med Kommissionen forslag herom.